

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Pavlíny Vrkočové v právní věci žalobce: **M. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2017, č. j. 1 Az 4/2017 - 16,

takto:

I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se zamítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 12. 2016, č. j. OAM-654/ZA-ZA11-ZA16-2016, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí žalobu s návrhem na ustanovení právního zástupce pro žalobní řízení. Městský soud v Praze usnesením ze dne 5. 4. 2017, č. j. 1 Az 4/2017 - 16, tento návrh zamítl, neboť žalobce v určené lhůtě nepředložil vyplněné potvrzení o svých majetkových poměrech.

Proti uvedenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. Podle stěžovatele soud nesprávně dovodil, že mu výzva k doložení majetkových poměrů byla doručena dne 13. 2. 2017. Stěžovatel žádný dopis neobdržel, což podle něj mohlo být způsobeno tím, že častokrát bezdomovci vytahují z dopisních schránek reklamu a v důsledku toho ze schránky vytáhnout i předmětný dopis. Stěžovatel zároveň poukázal

na souvislosti plynoucí z práva na spravedlivý proces a požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti konstatoval, že k projednávané věci existuje obsáhlá judikatura a že posouzení správnosti procesního postupu soudu ponechává plně na úvaze Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval stěžovatelovou žádostí o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v nynějším řízení není nutné, s ohledem na jeho specifické okolnosti. Předmětem přezkumu totiž není rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě), či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností [§ 1 písm. a), § 2 odst. 2 písm. b) a § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS, bod 29). Zároveň dle soudu je předmětem řízení o kasační stížnosti natolik jednoduchá otázka, že k ochraně práv stěžovatele není advokáta nezbytně třeba (srov. § 35 odst. 8 s. ř. s.). Proto soud žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 42 odst. 1 s. ř. s., soud doručuje písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. Ukáže-li se toho potřeba, může soud požádat o doručení i jiný státní orgán.

Podle odst. 5 téhož ustanovení, nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Podle § 49 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“) do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud.

Podle § 50 odst. 1 téhož zákona, nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že mu přípis soudu ze dne 8. 2. 2017, č. j. 1 Az 4/2017 - 15, nebyl doručen. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že tento přípis byl stěžovateli doručován v obálce typu III. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (Česká pošta, s. p.). Dle doručenek byla zásilka obsahující tento přípis vložena do domovní schránky stěžovatele dne 13. 2. 2017 v 12:30 hod. Přípis byl doručován na adresu, kterou stěžovatel uvedl v žalobě, přičemž doručenka je řádně vyplněna a obsahuje veškeré

potřebné údaje. Je na ní uvedena adresa odesílatele a adresáta, obsah doručované zásilky, datum a čas doručení, jméno a příjmení doručovatele. Z výše uvedeného je zřejmé, že předmětný přípis byl stěžovateli řádně doručen. Tímto přípisem soud stěžovatele vyzval k vyplnění formuláře o osobních a majetkových poměrech, který mu zaslal v příloze, a poučil jej, že jestliže řádně neprokáže věrohodným způsobem své aktuální osobní, majetkové a výdělkové poměry, nebude se svou žádostí o osvobození od soudních poplatků úspěšný. Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě nesplnil uloženou povinnost, soud v souladu se soudním řádem správním i občanským soudním řádem návrh na ustanovení právního zástupce zamítl.

Námitce stěžovatele, že se s předmětným přípisem nemohl seznámit, zdejší soud nepřisvědčil. Stěžovatel nijak nad rámec obecného tvrzení neosvědčil, že došlo k odcizení předmětné zásilky, a proto Nejvyšší správní soud této obecné námitce nepřisvědčil.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že samotné zamítnutí návrhu na ustanovení právního zástupce ze dne 30. 1. 2017 nebrání podání žádosti nové, na jejímž základě soud znovu posoudí, zda stěžovatel splňuje podmínky pro ustanovení právního zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu